

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจความสัมพันธอันดีต่อกัน ทั้งภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพที่บันทึกไว้เป็นวรรณกรรมและวรรณคดีอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3) ผู้มีทักษะภาษาไทยจะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ในการศึกษาวิชาสาขาต่าง ๆ ได้ การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยจึงควรที่ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะและมีเจตคติที่ถูกต้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ. 2545 : 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 2545 ที่กำหนดการเรียนรู้ไว้ใน มาตรา 24 ซึ่งสรุปได้ว่า สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดำเนินการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเขียนและมีความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยจึงได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การติดต่อสื่อสาร โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนทุกช่วงชั้นได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย จึงมุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นความเข้าใจ แสวงหาความรู้อย่างมีเหตุผล (กรมวิชาการ. 2544 ข : 3-6)

การสอนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539 -2550 เรื่องหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นเป็นพิเศษในด้านพื้นฐานภาษาไทย เพื่อรองรับการพัฒนาความรู้และทักษะในระดับสูงขึ้น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สรุปได้ว่า เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน การเขียน และรักการศึกษาค้นคว้าให้มีความรู้เป็นสากล เกิดทักษะในการดำเนินชีวิตในการดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี มีประสิทธิภาพในการผลิตและบริโภค เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย เป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงรักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

ส่วนแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์นั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะความสามารถทางความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเองควบคู่คุณธรรมและให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุจุดหมายต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตามศักยภาพตามความสนใจ ช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนและทำแบบฝึกทักษะและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยครูมีบทบาทสำคัญในการคิดค้นหาวิธีการ นวัตกรรม จัดเตรียมประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและมีการประเมินผล เพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนดก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่ต้องการได้

สำหรับสถานศึกษานั้นมีหน้าที่โดยตรงในการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นที่สังคมแห่งการเรียนรู้ ครูส่งเสริมให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการสอนโดยการบอก การเล่า การอธิบาย มาเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน วางแผนและออกแบบการเรียนรู้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามที่วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะกิจกรรมการเรียนภาษาไทยเป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะให้แก่ นักเรียน โดยการจัดในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกสมรรถภาพด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางภาษา

หรือหลักเกณฑ์ทางภาษาให้ชัดเจนแล้ว เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจและทักษะทางด้านภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (กรมวิชาการ. 2546 : 2)

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของบุคคลด้วยการเขียนเป็นเรื่องราวให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจน(วรรณิ โสมประยูร. 2537 : 141) ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเขียนในชีวิตประจำวันจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขระวิธี ถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป (ประทีป แสงเปี่ยมสุข. 2538: 53-54) (สุภาพ ดวงเพ็ชร. 2533 : 2) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติดีแก่ผู้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจตนเอง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชาและเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานการเขียนด้านอื่น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา คือ ผู้อื่นตีความหมายผิดของผู้เขียน ก็จะทำให้ผู้อื่นมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สาลินี ภูติกนิษฐ์. 2529 : 2)

ปัจจุบันพบว่าปัญหาการเขียนผิดเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่ง โดยมีปัญหามากในการเขียนผิดที่วรรณยุกต์ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่สระเสียงสั้น – ยาว ใช้พยัญชนะผิดเป็นต้น สำหรับคำยากและคำที่อยู่ในระดับยากมากที่นักเรียนเขียนผิดมากได้แก่ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือสะกดพร้อมกัน 2 ตัว คำที่มีหลายพยางค์ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่มีตัวสะกดตามมาตราตัวสะกด คำที่มีวรรณยุกต์กำกับ คำที่ประวิสรรชนีย์ คำที่ประสมด้วย ใ ไ คำที่มี ห นำ และคำที่มีทัณฑฆาตกำกับ (พันธณีย์ วิหคโต. 2538 : 61)

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีปัญหาการเขียนในเรื่องรูปแบบที่เขียนผิด โดยมีปัญหามากในการเขียนผิดที่ วรรณยุกต์ผิดที่ ตัวสะกดผิดที่สระเสียงสั้นยาว ใช้พยัญชนะผิด การสะกดคำผิด การใช้การันต์และการใช้หลักภาษาตลอดจนการเขียนที่ไม่ถูกต้อง เช่นการเขียนในที่สาธารณะ ส่วนหนึ่งมักพบว่าเขียนผิด ได้แก่ คำโฆษณาต่าง ๆ เป็นต้น ในระดับประถมศึกษาการเขียนสะกดคำผิดถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการแสดงออกทางการเขียนของเด็ก เพราะเด็กไม่สามารถสะกดคำเขียนตามเจตนาของตนเองได้ (บันลือ พฤกษ์วัน. 2533 : 26) จะเห็นว่าการเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน โดยถือว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญและจำเป็น

อย่างยิ่ง เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านออกและเขียนได้ถูกต้อง ช่วยให้นักเรียน รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน (วรรณิ โสภประยูร. 2537 : 156)

จากผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในปีการศึกษา 2550 พบว่ากลุ่มทักษะภาษาไทยมีคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 72.48 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 จะเห็นได้ว่าสมรรถภาพในการเขียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เมื่อเทียบกับสมรรถภาพด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนสะกดคำผิดในเรื่อง สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์สูงมาก ทำให้มีปัญหา ในด้านการเรียนภาษาไทย เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ถูกต้อง

จากปัญหาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว วิธีการที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งสนอง คำศรี (2532 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีที่จะฝึกทักษะให้ได้ผลดี คือ การฝึกด้วยแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน และประสบผลสำเร็จในการเรียน การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นสื่อหลัง การเรียนรู้ในเนื้อหาแต่ละบทแล้ว ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมี พัฒนาการทางภาษาและเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผล การปฏิบัติงานของตนเองทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้นในการเรียน เมื่อได้ฝึกมาก ๆ จะทำให้ทักษะทางภาษามีความคงทน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพราะจะทำให้ทราบถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนจากการประเมินผลการปฏิบัติงาน จะทำให้ครูผู้สอนให้การช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน อนงค์ศิริ วิชาติย์ (2536 : 27) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำ ความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แบบฝึกทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นักการศึกษาชื่อว่าธอร์นไคด์ ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้มี การฝึกฝนหรือทำซ้ำในสิ่งนั้นบ่อย ๆ ดังนั้นในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ถ้า ทุกคนได้ฝึกซ้ำบ่อย ๆ ย่อมเกิดความชำนาญ (สุจริต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ 2523 : 65-82) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของนีอุมจริต เพชรวิเศษ (2542 : 3) ซึ่งกล่าวว่า การฝึกการเขียนถูกวิธีต้องอาศัย การฝึกย้ำทำทบทวนบ่อย ๆ ผู้เรียนจึงจะจำได้ ฟังเข้าใจ พู้อ่าน และเขียน ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และวิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาได้ผลดีวิธีหนึ่งก็คือ

การฝึกทักษะด้วยแบบฝึกเพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษา นอกจากนี้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าแบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึก เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาและมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกย้ำทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญ สามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้อย่างคงทนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 96) ที่กล่าวว่า เด็กนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกต่าง ๆ มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีเพราะนักเรียนได้ฝึกทำบ่อย ๆ ได้ลงมือฝึกกระทำเอง จึงทำให้เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก และผลการวิจัยของ ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 :1-2) ยังพบว่าการใช้แบบฝึกการสะกดคำและแจกลูกของหนังสือภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาพร อันสงคราม (2545 : 107)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เขียนภาษาไทยยังไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทำให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่น ๆ ของนักเรียนและเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่ำ จากการที่ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่พบว่า นักเรียนขาดความสนใจและเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเขียนคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งนี้เพราะถ้านักเรียนไม่สามารถจำแนกตัวสะกดได้ จะทำให้นักเรียนอ่านคำไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ หรือสาระการเรียนรู้อื่น จะเห็นได้จากผลการประเมินระดับชาติ (National Test) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเลิงแฝกหนองแวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้คะแนนวิชาภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 45.565 นักเรียนอยู่ในระดับดี ร้อยละ 23.40 ระดับพอใช้ ร้อยละ 15.785 ระดับ ต้องปรับปรุง ร้อยละ 6.38 ซึ่งนักเรียนที่อยู่ในระดับดีจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนระดับพอใช้และปรับปรุง จำเป็นต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้ในระดับดีเพิ่มขึ้น และจากการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเลิงแฝกหนอง
แวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ปีการศึกษา 2550 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70.27 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อย
ละ 80 (รายงาน การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัว
แก้ว)

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาของผู้วิจัยแล้วจึงมีความ
สนใจในการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นการปูพื้นฐานในการเรียนรู้
และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด ให้สูงขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ในช่วงชั้นต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียน นักการ
ศึกษา ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงไร
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรี
นรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด ได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่
ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากน้อย
เพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิผล ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 24 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ระยะเวลา สถานที่วิจัย

3.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในชั่วโมงเรียนปกติ จำนวน 7 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 14 ชั่วโมง

3.2 สถานที่ โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเลิงแฝกหนองแวง อำเภออุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3

4. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สำรวจจากคำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เป็นกรอบคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นคำที่มีปัญหาโดยพิจารณาจากการสำรวจคำที่นักเรียนเขียนผิดมากโดยการจัดลำดับจากผิดมากไปหาผิดน้อย ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 ชุด ดังนี้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งเป็นคำที่มี ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ พญานาค สุขภาพ ประมุข วิปโยค พยัคฆ์ ผาสุก ภูมิภาค โชคธาก ก้อนเมฆ พระพักตร์

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ ซึ่งเป็นคำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ แมลงสาบ คำสาป อีสป ราชศัพท์ อารัก กราฟ ยีราฟ ความโลภ อพยพ สารภาพ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน ซึ่งเป็นคำที่มี น ณ ญ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ สาบาน คำนวน คำราชู กล้าหาญ ประมาธ ปฏิภาณ ผิวพรรณ ล้างผลาญ ควาญช้าง คุณธรรม

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน ซึ่งเป็นคำที่มี ร ล พ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ ราชการ จราจร ประชวร กันดาร์ พระกาฬ จักรवाल รัชกาล จลาจล ปลาภาพ ทมิฬ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค

ซึ่งเป็นคำที่มี ค จ ช ซ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ ผักกาด ศักราช ตำรวจ
ชื่อสัตว์ ประโยชน์ บังอาจ สมโภช พิสูจน์ อนาคต อาฆาต

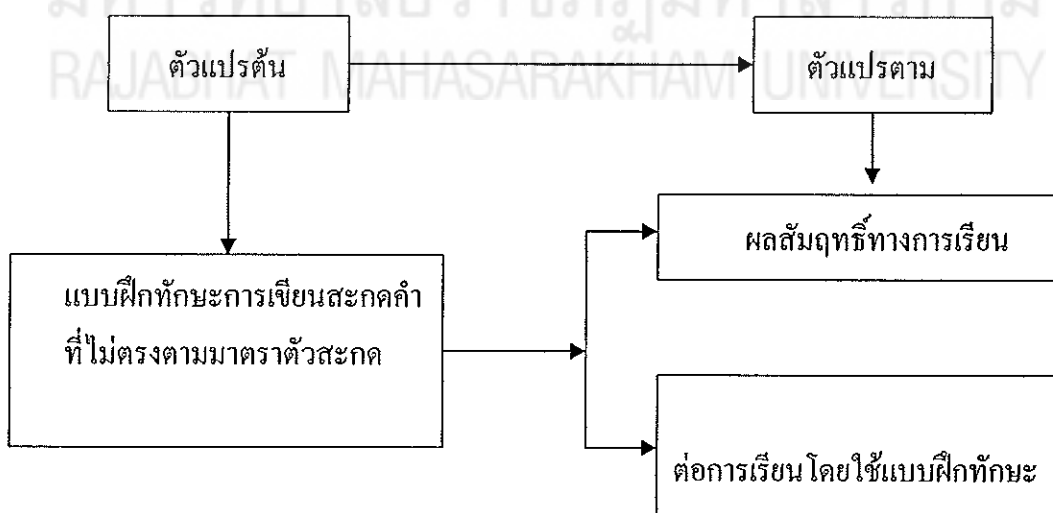
แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค
ซึ่งเป็นคำที่มี ฎ ฏ ฐ ฑ เป็นตัวสะกด ที่มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ กฎหมาย ปราบกฎ
มงกุฏ ประเสริฐ สหรัฐ ทรุฑ พัฒนา อภิวัฒน์ ก้อนอิฐ ฐูฐ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค
ซึ่งเป็นคำที่มี ถ ท ษ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ มหரசพ อนาคต
โหวต สัมภาษณ์ โอรส พระโอรส โอกาส อากาศ นิราศ พยาบาท

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group
Pretest Posttest Design ตัวแปรต้น คือ ตัวแปรจากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
จำนวน 7 ชุด โดยสร้างมาจากความรู้พื้นฐานของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์และหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย

ตัวแปรตาม คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบฝึกทักษะ หลังจากผู้เรียนได้เรียนโดยใช้
แบบฝึกทักษะแล้ว ผู้เรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำและมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้
แบบฝึกทักษะ ดังกรอบแนวคิด จากภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการผลิตและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและให้เกิดประสิทธิผล

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง เอกสารประกอบคำอธิบายที่ใช้ในการสอนของครูเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา สารวิชา หรือเพื่อให้ครูและนักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐาน ช่วงชั้น เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 7 ชุด ได้แก่

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งเป็นคำที่มี ก ข ก ฆ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ พญานาค สุขภาพ ประมุข วิปโยค พยัคฆ์ ผาสุก ภูมิภาค โชคลาก ก้อนเมฆ พระพิศตร

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ ซึ่งเป็นคำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ แมลงสาบ คำสาป อีสป ราชศัพท์ อาภัพ กราฟ ยีราฟ ความโลภ อพยพ สารภาพ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน ซึ่งเป็นคำที่มี น ณ ญ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ สาบาน คำนวน ตำราญ กล้าหาญ ประมาณ ปฏิภาณ พิวพรรณ ล้างผลาญ ทวาญช้าง คุณธรรม

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน ซึ่งเป็นคำที่มี ร ล ห เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ ราชการ จราจร ประชวร กันดาร พระกาฬ จักรवाल รัชกาล จลาจล ปลาภาพ ทมิฬ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ซึ่งเป็นคำที่มี ค จ ช ซ เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ ผักกาด ศักราช ตำรวจ ชื่อสัตย์ ประโยชน์ บังอาจ สมโภช พิสูจน์ อนาคต อาฆาต

แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ซึ่งเป็นคำที่มี ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ เป็นตัวสะกด ที่มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ กฎหมาย ปราบกม มงกฎ ประเสริฐ สหรัฐ ครุฑ พัฒนา อภิวฒน์ ก้อนอิฐ อุฐ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ซึ่งเป็นคำที่มี ถ ท ฑ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ มหรสพ อนาคต โอวาท สัมภาน์ โอรส พระโอรฐ์ โอกาส อากาศ นิราศ พยาบาท

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำที่มีตัวสะกดต่างไปจากตัวสะกดหลักของแต่ละมาตรา เช่น มาตราแม่ กค มี ก เป็นตัวสะกด ส่วนคำที่สะกดด้วย ข ค ฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แต่อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด คำที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นคำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เป็นกรอบคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นคำที่มีปัญหาโดยพิจารณาจากการสำรวจคำที่นักเรียนเขียนผิด โดยการจัดลำดับจากผิดมากไปหาผิวน้อย

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนที่มีการเรียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ของคำนั้น ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

คำยาก หมายถึง คำที่เขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเลิงแฝกหนองแวง อำเภอภูคัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 อ่านและเขียนไม่ถูกต้องและแต่งประโยคไม่ได้ จำนวน 70 คำ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและการผลิตสื่อที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งได้จากร้อยละของคะแนนรวมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 7 ชุด และร้อยละของคะแนนการทดสอบวัดทักษะการเขียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคน ซึ่งได้จากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่ละชุด จำนวน 7 ชุด ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁)

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคน ซึ่งได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน คำนวณได้จากสูตร E.I.

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวัดจากมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. แบบฝึกทักษะนี้ได้เผยแพร่ไปโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ
3. นักเรียนได้เรียนรู้จากแบบฝึกทักษะและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น
4. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
5. นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ด้วยตนเอง